

اکبر گنجی در این مصاحبه تلویحاً منافقین را دوستان خود معرفی می‌کند و حتی تصریح می‌کند، نتیجه اصلاح طلبی در ایران منجر به جدایی دین از سیاست می‌انجامد! این را می‌گویند یک دیدگاه ضد انقلابی ناب.

وی با اشاره به دیدگاه اکبر گنجی در این مصاحبه در مورد حجاب، اصل دین و دینداری گفت: این دیدگاه تازه‌ای نیست، بارها از سوی سروش، استاد گنجی این دیدگاهها اعلام شده است.

از آقای ترقی سؤال شد، آقای گنجی در این گفت‌وگو در پاسخ به این سؤال که «آیا برای منکرین دین و ملحدین آزادی وجود دارد» گفته است: روند اصلاحات در ایران مرزی نخواهد داشت، نظر شما چیست؟ وی گفت: البته این سؤال را باید از دوستان وی در روزنامه‌های زنجیره‌ای سؤال کنید. آنها باید بین تفکر خود یا گنجی مرزبندی کنند. متأسفانه در این روزنامه‌ها اهانت به مقدسات و امام به کرات دیده شده است و برخی از آنها هم به دادگاه کشیده شده است. اگر مرز اصلاحات همین است که گنجی در مصاحبه با روزنامه آلمانی گفته است باید فاتحه اصلاحات را خوانند!!

دیدگاههای اخیر گنجی در گفت‌وگو با روزنامه آلمانی و کنفرانس برلین را باید در راستای پروژه امام‌زدایی و مخالفت با انقلاب دانست که مدتهاست طراحی شده و حالا آنها حرفهای خودشان را از اذهان افراد خود فروخته‌ای چون او می‌زنند.

#### برای مطالعه بیشتر

- حمید اکبری مقدم: وقتی نقاب از چهره‌ها می‌افتد.<sup>۱</sup>  
 رضا سخن‌سنج: در کنفرانس

جبار آذین: تلویزیون؛ بحران ساز یا قربانی بحران سازان؟<sup>۱</sup>  
 نعمت احمدی: زبان مؤتلفه با رئیس جمهور<sup>۲</sup>  
 عسکراولادی: واکنش رئیس جمهوری، متدین را قانع نمی‌کند<sup>۳</sup>

### کارگزاران سازندگی

مواضع ما تنها در قالب بیانیه جبهه دوم خرداد اعلام می‌شود،  
 سایر بیانیه‌ها مربوط به ما نیست<sup>۴</sup>

به دنبال انتشار اطلاعیه‌ای در مورد کنفرانس برلین، اطلاعیه زیر از سوی کارگزاران منتشر شد: تحولات سیاسی ایران روز به روز پیچیده‌تر و پرشتاب‌تر می‌شود. به همین علت احزاب، گروه‌ها و جمعیتها خود را موظف می‌دانند که به فراخور اوضاع و احوال درباره موقعیت‌های پیش آمده موضعگیری کنند.

حزب کارگزاران سازندگی ایران به منظور تقویت بنیانهای اصلاحات در ایران، در روزهای اخیر کوشیده است، مواضع خود را در قالب بیانیه‌های عمومی و فراگیر جبهه دوم خرداد، مطرح و اعلام نماید. بنابراین احیاناً چنانچه این روزها به نام دفاتر و واحدهای حزب، بیانیه و یا اطلاع

برگزارکنندگان کنفرانس برلین نتوانستند مطابق برنامه تنظیم شده اجلاس را برگزار کنند. وی با بیان این که به طور قطع جو و فضای متشنج شده از سوی مخالفان برای اعصاب و روان شرکت کنندگان این کنفرانس نیز اثر نامطلوبی داشته است، گفت: شاید با پیش بینی و محاسبه دقیق و درست برگزارکنندگان و شرکت کنندگان این واقعه پیش نمی آمد.

کرباسچی با بیان این که وقوع این گونه حوادث در اجلاس خارج از کشور برای مسئولان ایرانی و غیر ایرانی معمول است، گفت: توهین و برخورد مخالفان جمهوری اسلامی در خارج از کشور نباید بهانه و وسیله ای برای دامن زدن به بحثهای سیاسی شود. ما باید میان اصلی این واقعه یعنی کثانی را که دائماً شعار آزادی سر می دهند، اما در این کنفرانس با حرکات زننده حتی اجازه سخن گفتن به مدعوین را ندادند، محکوم کنیم. در واقع هزینه و بحث اصلی باید متوجه ضد انقلابیونی شود که این برخورد را به وجود آورده اند، نه این که به جای برخورد با این افراد و شناساندن آنان به مردم این مسأله را به مسائل سیاسی بکشانیم. در واقع مسببان اصلی فراموش و تیره شوند و فقط به مسائل و مشکلات داخلی دامن زده و از آن برای تسویه حسابها و گرفتاریهای جناحی استفاده شود.

به هر حال مدعوین ایرانی نیز با این پیش بینی که برنامه به نحو خوبی برگزار می شود و آنان در این فضا می توانند

رقص نیمه‌عربان از سیما از لحاظ جامعه‌شناسی و روانشناسی اجتماعی و شناخت مثنی ما شایسته بسی دقت و عبرت است.

جوانان برای نشان دادن ابراز احساسات خود کف زدند و سوت کشیدند. روزنامه کیهان به بررسی واقعه و واکنشهای انجام‌شده پرداخت. مسأله‌ای که می‌توانستیم با تهازل از کنار آن بگذریم، تبدیل به یک مسأله ملی و سراسری شد.

کیهان ۵ خرداد ۱۳۷۷ آینه بسیاری از واکنشهاست: «جلسات درس تمامی اساتید و مراجع تقلید صبح امروز در اعتراض به حرکات اهانت‌آمیز اخیر علیه ارزشهای دینی به‌طور یکپارچه تعطیل شد.»

«هزار تن از روحانیان و طلاب امروز با تعطیل کردن دروس حوزه علمیه قم با حمل پرچمهای عزا و تصاویر امام خمینی و رهبر انقلاب در اعتراض به توهین به مقدسات اسلامی و شکستن حرمت ماه عزای سیدالشهدا طی روزهای اخیر دست به تظاهرات زدند.»  
«راهپیمایان شعار «روز عزای سیدالسادین، شکسته شد حرمت مسلمین» سر دادند. سپس در مقابل گلزار شهدای سوم خرداد تجمع کردند و یک‌بار دیگر با آرمانهای شهیدان تجدید میثاق کردند.

روزنامه قدس (۱۳۷۷/۳/۹) در گزارش راهپیمایی اصفهان آورده است: وقتی جمعیت در میدان امام حسین (ع) جمع می‌شوند، حجت‌الاسلام میرمرشدی می‌گوید: «ما نمی‌نشینیم تا مجالس دینی ما آلوده به شعارهای ضد ارزشی و ضد دینی و سوت و هلهله و کف شود، ما حامی دین اسلامیم و نمی‌توانیم تحمل کنیم عده‌ای با سوت و کف و هلهله و خون شهیدان را مورد استهزا قرار دهند».

البته در همان طوفان تبلیغاتی که برپا شد، سخنان روشن و متین و استواری نیز در نقد بهره‌گیریهای سیاسی و جناحی از ماه محرم و امام حسین (ع) و ارزشها به‌میان آمد. آیت‌الله نورمفیدی نماینده محترم رهبری و امام جمعه گرامی گرگان در همایش بزرگ فرماندهان پایگاه بسیج گرگان گفتند: «من چند سؤال از روحانیون جوان دارم. اولاً آیا کف زدن و بدین وسیله اظهار شادی کردن بدون هیچ انگیزه دیگر حرام است؟ ثانیاً آیا کسی با ارتکاب یک خلاف، منافق می‌شود و ما شرعاً مجاز هستیم او را منافق بنامیم؟»

ثالثاً آیا این شأن روحانیت آگاه است که این‌گونه تبلیغ کنند؟<sup>۱</sup>

درست دو سال بعد، تقریباً در همان ایام و لیالی مح

«سیاست، اندیشه، دانش و دین را نابود می‌کند. پناه می‌برم به خداوند از لفظ سیاست و از معنی سیاست، از تک‌تک حروف کلمه سیاست! و از هر پنداری که در باب سیاست به‌ذهنم خطور کند و از هر سرزمینی که بر آن سرزمین از سیاست سخن گفته شود و از هر فردی که از سیاست بگوید یا بنویسد!»<sup>۱</sup> طبیعت انسانی هم همین‌گونه است، هر چه از حد خود فراتر برود تبدیل به ضد خود می‌شود و اثر معکوس دارد.

بزرگنمایی و کوچکنمایی حوادث متناسب با منافع جناحی و سیاسی، نخستین قربانی‌اش اعتماد عمومی است، اساس و پشتوانه حکومت هم اعتماد عمومی است.

بررسی و ارزیابی کنیم: حادثه کف زدن جوانان در سال ۱۳۷۷، حادثه تشریه موج در سال ۱۳۷۸، حادثه کنفرانس برلین در سال ۱۳۷۹، لابد حادثه دیگری هم تا اواخر سال که به انتخابات ریاست جمهوری نزدیک می‌شویم، طراحی می‌شود! غیر از دست رفتن فرصت‌ها و فاصله بیشتر با جهان، نه کشورهای پیشرفته، و نه حتی مالزی و کره، بلکه همین کشورهای منطقه خودمان، و در یک کلام «عقب‌ماندگی»، چه حاصلی خواهیم داشت؟

گاه از دروازه‌ها و بزرگراه‌ها هم رد نمی‌شویم و گاه می‌خواهیم شتر را از سوراخ سوزن عبور دهیم و شگفت این‌که چنین اتفاقی می‌افتد. تبدیل کردن کف زدن جوان















































